

EBA/GL/2022/11

26. září 2022

Obecné pokyny

o převoditelnosti, které doplňují
posouzení způsobilosti k řešení krize
u strategií převodů

1. Dodržování obecných pokynů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.¹ V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 jsou příslušné orgány a finanční instituce povinny vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor Evropského orgánu pro bankovníctví (dále jen „orgán EBA“) na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem a dále také, jak mají být unijní právní předpisy uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a podle potřeby je začlenit do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do (09.03.2023) orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zaslána prostřednictvím formuláře, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA s označením „EBA/GL/2022/11“. Oznámení by měly předkládat osoby řádně oprávněné jménem svého příslušného orgánu oznamovat, zda se těmito doporučeními řídí či nikoli. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

1. Tyto obecné pokyny upřesňují s ohledem na čl. 10 odst. 5 a čl. 11 odst. 1 směrnice (EU) 2014/59² opatření, která by měly instituce a orgány příslušné k řešení krize přijmout ke zlepšení způsobilost institucí k řešení krize, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 („instituce“), skupin nebo skupin způsobilých k řešení krize v souvislosti s posouzením způsobilosti k řešení krize podle článků 15 a 16 uvedené směrnice, konkrétně v případech, kdy se ve strategii řešení krize předpokládají převodní nástroje.
2. Tyto obecné pokyny by měly být vykládány společně s obecnými pokyny 2022/1 ze dne 13. ledna 2022 o zlepšení způsobilosti k řešení krize u institucí a orgánů příslušných k řešení krize podle článků 15 a 16 směrnice 2014/59/EU („obecné pokyny orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize“).

Oblast působnosti

3. Tyto obecné pokyny se použijí v případech, kdy je převodní nástroj součástí upřednostňované strategie řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize se však mohou rozhodnout, že použijí části těchto obecných pokynů týkající se konkrétních nástrojů k řešení krize (např. strategie převodů) na instituce, jejichž plánovaná upřednostňovaná strategie řešení krize se na tyto nástroje nespolehá, např. zahrnuje-li převodní nástroje pouze jako variantní strategii, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 1 bodě 2 písm. e) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075³.
4. Tyto obecné pokyny nejsou určeny institucím, na které se vztahují zjednodušené povinnosti plánování řešení krize v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU.
5. V případě změny strategie řešení krize, zejména novým zařazením převodního nástroje do preferované strategie řešení krize, by se tyto obecné pokyny měly uplatňovat v plném rozsahu, co nejdříve a nejpozději do 3 let ode dne schválení plánu řešení krize s novou strategií řešení krize.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

6. Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout o úplném nebo částečném použití těchto obecných pokynů u institucí, na které se vztahují zjednodušené povinnosti plánování řešení krize, nebo u institucí, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány řádně v souladu s vnitrostátním právem.
7. V případě institucí, které nejsou částí skupiny, jež podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU⁴, se tyto obecné pokyny použijí na individuální úrovni.
8. V případě institucí, které jsou součástí skupiny, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice (EU) 2013/36, se tyto obecné pokyny použijí pro celou skupinu k řešení krize, tj. na subjekty řešící krizi a jejich dceřiné společnosti.

Subjekty, na které se tyto obecné pokyny vztahují

9. Tyto obecné pokyny jsou určeny orgánům příslušným k řešení krize, jak jsou definovány v čl. 4 odst. 2 písm. v) („orgány příslušné k řešení krize“) nařízení (EU) č. 1093/2010, a finančním institucím, které jsou subjekty v oblasti působnosti směrnice 2014/59/EU, jak jsou definovány v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1093/2010 („instituce“).

Definice

- Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené ve směrnici 2014/59/EU a obecných pokynech orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize mají v těchto obecných pokynech stejný význam.
- „Převodními strategiemi nebo nástroji“ se pro účely těchto obecných pokynů rozumí převod činnosti (buď prostřednictvím převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti (*share deal*), nebo převodu aktiv, práv nebo závazků (*asset deal*)) podle článku 38 směrnice 2014/59/EU („převod činnosti“), překlenovací instituce (nazývaná také uzavřený bail-in) podle článku 40 směrnice 2014/59/EU („překlenovací instituce“) a nástroj oddělení aktiv podle článku 42 směrnice 2014/59/EU („nástroj oddělení aktiv“).

3. Provádění

Datum použití

Tyto obecné pokyny se použijí ode dne **1. ledna 2024**.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

4. Definice rozsahu převodu

10. Orgány příslušné k řešení krize by měly upřesnit metodiku pro vymezení subjektu nebo subjektů, linií podnikání nebo portfolií aktiv, práv a/nebo závazků, které mají být převedeny („rozsah převodu“), neboť to je v okamžiku řešení krize v odpovědnosti orgánů příslušných k řešení krize.
11. Ve fázi plánování řešení krize by instituce měly mít možnost navrhnout rozsah převodu, jak je definován v odstavci 10. V tomto smyslu by instituce měly určit případné překážky a navrhnout možná zlepšení, a měly by být schopny navrhnout alternativní rozsah převodu nebo jeho změny, s cílem zlepšit důvěryhodnost a proveditelnost převodní strategie nebo převodního nástroje, jak je popsáno v plánu řešení krize.
12. Instituce by měly být schopny na žádost orgánu příslušného k řešení krize:
 - a) určit a oddělit složky rozsahu převodu, jak je vymezily orgány příslušné k řešení krize a pod jejich vedením v souladu s článkem 11 směrnice 2014/59/EU; a
 - b) otestovat použitelnost rozsahu převodu podle různých scénářů, které sdělily orgány příslušné k řešení krize v souladu s čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 7 písm. j) a čl. 12 odst. 3 směrnice 2014/59/EU.
13. Orgány příslušné k řešení krize by měly při stanovování metodiky pro vymezení rozsahu převodu v plánech řešení krize v souladu s čl. 10 odst. 1, čl. 10 odst. 7 písm. j) a čl. 12 odst. 3 písm. b) směrnice 2014/59/EU zvážit:
 - a. účely nástrojů (podle strategie řešení krize definované pro danou instituci) a činnosti institucí. Základní rozsah převodu by měl nakonec zahrnovat aktiva, práva a/nebo závazky, které jsou nezbytné nebo rozhodující pro převod, aby byly splněny cíle řešení krize, regulační povinnosti (včetně chráněných závazků podle článku 44 směrnice 2014/59/EU nebo povinností podle článku 73 směrnice 2014/59/EU) a účely nástroje („první vrstva rozsahu převodu“), a jeho určení by mělo odpovídat seznamu kritérií, který je dále upřesněn v oddíle 4.1. níže;
 - b. propojení uvnitř instituce. S výhradou předchozího písmene a) by propojení, která nelze odstranit bez vynaložení časově náročného a nákladného úsilí nebo z důvodu právních omezení (včetně těch, která se týkají záruk stanovených v člácích 76 až 80 směrnice 2014/59/EU), měla být začleněna do rozsahu převodu („druhá vrstva rozsahu převodu“) v souladu s níže uvedeným oddílem 4.2.
14. Instituce by měly orgány příslušné k řešení krize upozornit na překážky převoditelnosti při uplatňování definice rozsahu převodu na svá aktiva, práva a/nebo závazky a navrhnout případná zmírňující opatření a řešení. Instituce by měly pracovat na postupném odstraňování

těchto překážek. Při posuzování překážek v provedení převodu by měla být věnována zvláštní pozornost přeshraničním otázkám v souladu s oddílem 4.3.

15. Při stanovování metodiky pro vymezení rozsahu převodu a s cílem vypracovat strategii řešení krize, která nejlépe dosáhne cílů řešení krize, by orgány příslušné k řešení krize měly zvážit možnost rozdělit rozsah převodu na různé části, aby se připravily na různé scénáře, zajistily kombinaci převodních nástrojů, umožnily různé postupné převody a kombinace v rámci téhož nástroje řešení krize nebo na více příjemců, které mohou být potřebné.

4.1 Specifické úvahy pro každý převodní nástroj

4.1.1 Převod činnosti

16. Pokud strategie řešení krize zahrnuje nástroj převodu činnosti, měly by orgány příslušné k řešení krize v rámci plánování řešení krize vyhodnotit riziko provedení transakcí ve formě *asset deal* a *share deal*⁵ a zvážit nejméně rušivou transakci, která nejlépe dosáhne cílů řešení krize v souladu s odstavci 10 až 15.
17. V případě transakce ve formě *share deal* by instituce měly analyzovat, jak rozsah převodu přitahuje zájem trhu vzhledem k cíli maximalizovat co nejvíce prodejní cenu za rozsahu převodu, s ohledem na plánování ozdravných postupů, srovnatelné transakce, reference pro oceňování nebo tržní trendy. Instituce by pak měly výsledek této analýzy sdělit orgánům příslušným k řešení krize, aby jej mohly zohlednit při posuzování převoditelnosti v rámci plánování řešení krize. Toto posouzení by mělo zohlednit činnosti, obchodní model, finanční výsledky, vztahy s klienty, distribuční kanály a geografické členění rozsahu převodu, pokud jsou k dispozici.
18. U transakce ve formě *asset deal* by instituce měly analyzovat, do jaké míry rozsah převodu přitahuje zájem trhu, a to tak, že zváží další položky, které by rozsah převodu učinily pro kupujícího atraktivnějším, včetně hotovosti, jiných likvidních aktiv a splatných úvěrů. Výsledek této analýzy by pak měly sdělit orgánům příslušným k řešení krize, aby jej mohly zohlednit při posuzování převoditelnosti v rámci plánování řešení krize.
19. V souladu s odstavcem 11 těchto obecných pokynů by instituce měly pomoci určit dostupné příležitosti ke zlepšení vymezení rozsahu převodu s cílem usnadnit provádění převodu. Instituce by měly zejména zvážit, zda by nebylo možné zjednodušit rozsah převodu, aby se snížilo realizační riziko řešení krize. Instituce by také měly zvážit možnosti, které lze použít při vymezení rozsahu převodu, aby se maximalizoval úspěch převodu, jako jsou záruky za portfolio aktiv (čl. 101 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU) nebo „vyčlenění“ určitých nežádoucích aktiv, práv a/nebo závazků, které nejsou potřebné pro kontinuitu kritických funkcí a/nebo hlavních linií podnikání, s využitím identifikace částí rozsahu převodu podle odstavce 21.

⁵ *Share deal* spočívá v převodu (jak je definován v čl. 63 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/59/EU) nástrojů vlastnictví (jak jsou definovány v čl. 2 odst. 1 bodě 61 směrnice 2014/59/EU) na příjemce (jak je definován v čl. 2 odst. 1), bodu 80 směrnice 2014/59/EU), zatímco *asset deal* je převod (jak je definován v čl. 63 odst. 1 písm. d) směrnice 2014/59/EU) aktiv, práv a/nebo závazků na příjemce (podle definice v čl. 2 odst. 1 bodu 80 směrnice 2014/59/EU).

20. Instituce by měly rovněž analyzovat schopnost trhu absorbovat rozsah převodu, posoudit existenci externích investorů s dostatečnými finančními prostředky, v případě úvěrových institucí s přebytkem kapitálu a/nebo dostatečným přístupem na trh, předchozí zkušenosti s integrací a vhodnost s ohledem na hospodářskou soutěž a strategické úvahy. Instituce by pak měly výsledek této analýzy sdělit orgánům příslušným k řešení krize.
21. Orgány příslušné k řešení by měly využít postupu popsaného v odstavcích 18 a 25 výše uvedených obecných pokynů a zvážit možnost různých potenciálních nabyvatelů pro různé části rozsahu převodu podle dotčených trhů, jejich absorpční kapacity nebo geografie činností, aby se maximalizovaly šance na úspěch strategie převodu a aby byla podpořena způsobilost k řešení krize. V souladu s čl. 39 odst. 1 směrnice 2014/59/EU by orgány příslušné k řešení krize měly v případě potřeby zvážit rozdělení rozsahu převodu na části, aby bylo možné lépe přizpůsobit strategii řešení krize nepředvídatelným podmínkám řešení krize a různým možným scénářům, které mají být testovány.
22. Instituce by měly v rámci možností a v zájmu dalšího zvýšení způsobilosti k řešení krize analyzovat potenciální změny v rozsahu převodu, které by mohly nastat při vývoji činnosti instituce a změně ekonomických podmínek, a výsledek této analýzy sdělit orgánům příslušným k řešení. Strukturální změny a předvídatelné dopady by měly být co nejvíce zohledněny. Zváženy by měly být minimálně dopady variant ozdravných postupů na aktiva, práva a/nebo závazky způsobilé pro základní rozsah převodu (jeho první vrstvu) na základě odstavců 13.a), 19 a 20 výše uvedených obecných pokynů.

4.1.2 Překlenovací instituce

23. Orgány příslušné k řešení krize by při stanovování metodiky pro vymezení rozsahu převodu, který má být převeden na překlenovací instituci, měly zvážit cíle a výstupní strategii překlenovací instituce vzhledem k uvažovanému scénáři, s výhradou odstavců 10 až 13 těchto obecných pokynů. Zejména základní rozsah převodu (jeho první vrstva) může být vymezen odlišně, pokud je překlenovací instituce zřízena za účelem dalšího provedení požadovaného oddělení v rámci instituce nebo za účelem shromáždění aktiv, práv a závazků z různých institucí, které jsou předmětem řešení krize, v souladu s čl. 40 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, nebo pokud má být překlenovací instituce prodána jako celek nebo po částech v souladu s čl. 41 odst. 2 směrnice 2014/59/EU.
24. Instituce by měly podporovat orgány příslušné k řešení krize tím, že budou testovat použitelnost (podle odst. 12 písm. b) a 15 těchto obecných pokynů) definice rozsahu převodu, podporovat posouzení realizačního rizika, poskytovat poradenství ohledně možného rozšíření rozsahu převodu a posuzovat ochotu trhu a jeho schopnost rozsah převodu absorbovat. To přispívá k tomu, aby orgány příslušné k řešení krize maximalizovaly prodejnost překlenovací instituce a podpořily volbu tohoto nástroje řešení krize v plánech řešení krize.
25. Instituce by měly posoudit rizikový profil převodu způsobilých aktiv, práv a závazků v rámci rozsahu převodu a podpořit hodnocení orgánů příslušných k řešení krize ohledně jejich slučitelnosti s životaschopností překlenovací instituce, která má nadále zajišťovat kritické

funkce. V konečném důsledku by rizikový profil (včetně úvěrových rizik, tržních rizik nebo provozních rizik) rozsahu převodu neměl ohrozit životaschopnost překlenovací instituce předtím, než se stane předmětem procesu prodeje.

26. Pokud je překlenovací instituce určena k podpoře pouze jedné instituce, měla by instituce podpořit orgán příslušný k řešení krize při posuzování kalibrace kapitálové a likviditní pozice rozsahu převodu a zajistit, aby hodnota závazků v souladu s čl. 40 odst. 3 směrnice 2014/59/EU nepřesáhla hodnotu aktiv převedených z instituce v režimu řešení krize nebo poskytnutých z jiných zdrojů, a orgán příslušný k řešení krize by měl posoudit dopad rozsahu převodu na kapitálovou a likviditní pozici překlenovací instituce. Podobně by v zájmu zajištění vyvážené likviditní pozice překlenovací instituce měl být profil splatnosti aktiv v souladu se splatností závazků a zvláštní pozornost by měla být věnována celkové úrokové sazbě závazků ve srovnání s celkovou úrokovou sazbou plynoucí z aktiv.
27. V zájmu dalšího zvýšení způsobilosti k řešení krize by instituce měly podporovat orgány příslušné k řešení krize v posuzování potenciálních změn rozsahu převodu, podobně jako je uvedeno v zásadách stanovených v odstavci 22 těchto obecných pokynů, které mohou ovlivnit rozsah převodu, jak je definován v odstavcích 13.a) a 23 až 26 těchto obecných pokynů.
28. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit podmínky, za kterých by převody zpět na instituci byly nezbytné a/nebo výhodné s ohledem na strategii řešení krize. Tato úvaha by se měla uplatnit na úrovni části rozsahu převodu.
29. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit, zda je možné provést *share deal* v rámci výkonu nástroje překlenovací instituce.

4.1.3 Nástroj oddělení aktiv

30. Instituce by měly na základě informací sdělených orgány příslušnými k řešení krize označit orgánům aktiva, práva a/nebo závazky, které splňují podmínky čl. 42 odst. 5 směrnice 2014/59/EU a zásady stanovené v obecných pokynech orgánu EBA k nástroji oddělení aktiv⁶, aby bylo možné přezkoumat, do jaké míry lze použít nástroj oddělení aktiv podle čl. 12 odst. 3 písm. b) směrnice 2014/59/EU.
31. Instituce by měly na základě pokynů orgánů příslušných k řešení krize určit položky, které mají být zahrnuty do rozsahu převodu, tak, aby odpovídaly charakteristikám společnosti pro správu aktiv, jak je definovaly orgány příslušné k řešení krize. V tomto duchu by orgány příslušné k řešení krize měly v souladu s čl. 42 odst. 5 písm. c) směrnice 2014/59/EU posoudit, zda je převod nezbytný k maximalizaci výnosů z likvidace, a proto by obchodní model a výstupní strategie společnosti pro správu aktiv neměly být opomíjeny. Orgány příslušné k řešení krize by měly zejména zajistit:

⁶ Obecné pokyny orgánu EBA k zjišťování, kdy by likvidace aktiv nebo závazků v běžném úpadkovém řízení mohla mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů, podle čl. 42 odst. 14 směrnice 2014/59/EU (EBA/GL/2015/05).

- aby byl rozsah převodu v souladu s obchodním modelem již založené společnosti pro správu aktiv nebo zvážit obchodního model společnosti pro správu aktiv, která má být založena; společnosti pro správu aktiv mohou být zaměřeny na jednotlivá aktiva nebo se specializovat na určitou zeměpisnou oblast,
 - zejména v případě společnosti pro správu aktiv, která má absorbovat portfolia a činnosti z různých institucí, aby existovala soudržnost mezi rozsahem převodu a strategií prodeje, která zajišťuje maximalizaci výnosů z likvidace, zamezuje zničení hodnoty a vyvolání efektů rozsahu,
 - aby rozsah převodu umožňoval, aby společnost pro správu aktiv dosáhla co nejvíce kritické velikosti a mohla tak využívat úspor z rozsahu; v ideálním případě by kritická velikost měla zůstat v rámci proporcí trhu, na kterém působí,
 - aby rozsah převodu dával společnosti pro správu aktiv možnost získat zpět dlouhodobou hodnotu vyšší, než je tržní hodnota k datu ocenění v souladu s odstavcem 32 těchto obecných pokynů, což znamená, že portfolia s negativními dlouhodobými vyhlídkami by měla být pečlivě zvažována.
32. Orgány příslušné k řešení krize by měly stanovit metodiku, podle níž by instituce měly strukturovat rozsah převodu určený pro společnost pro správu aktiv v rámci nástroje oddělení aktiv tak, aby dlouhodobá hodnota rozsahu převodu byla vyšší než jeho tržní hodnota, aby se zabránilo zničení hodnoty, minimalizovaly se náklady na řešení krize a chránily se veřejné prostředky (čl. 31 odst. 2 směrnice 2014/59/EU). Dlouhodobou hodnotu lze odhadnout na základě aktuální tržní hodnoty výkonných portfolií. Problém však vzniká u portfolií se sníženou hodnotou nebo portfolií s nevýkonnými aktivy, kdy v těchto případech by orgány měly posoudit perspektivy zlepšení pro dotčená portfolia a trhy odvozené z dostupných analýz trhu, využít hodnocení orgánů dohledu a posoudit potenciální kombinace s výkonnými aktivy (kombinace různých jednotek podle odstavce 15 těchto obecných pokynů), aby pozitivně ovlivnily celkový profil rozsahu převodu.
33. V zájmu dalšího zvýšení způsobilosti k řešení krize by instituce měly podporovat orgány příslušné k řešení krize v posouzení potenciálních změn rozsahu převodu, jak je stanoveno v odstavci 22 těchto obecných pokynů, které mohou rozsah převodu ovlivnit.
34. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit podmínky, za kterých by převody zpět na instituci byly nezbytné a/nebo výhodné s ohledem na strategii řešení krize. Uvedená úvaha by se měla uplatnit na úrovni části rozsahu převodu.

4.2 Posuzování propojení

35. S cílem podpořit požadavek uvedený v odstavcích 99 až 101 obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti řešení krize a zajistit kontinuitu rozsahu převodu po oddělení od zbytku skupiny podle odstavce 13.b) těchto obecných pokynů by instituce měly být schopny vysvětlit orgánům příslušným k řešení krize podkladovou analýzu, která podporuje identifikaci informací, na něž

se vztahují odstavce 15, 16 a 44 obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize, a podporuje plánování řešení krizí. S výhradou proporcionality by instituce měly mít zejména možnost:

- rozdělit hlavní linie podnikání a kritické funkce na funkční procesy⁷ a podle potřeby je přiřadit k organizačním jednotkám,
- posoudit úlohu organizačních jednotek a služeb, které poskytují,
- podle potřeby identifikovat odpovídající prvky, jako jsou aktiva, pasiva, zaměstnanci, zdroje, systémy a aplikace, které se týkají organizačních jednotek.

36. Instituce by měly orgány příslušné k řešení krize upozornit na potenciální problémy při oddělování prvků organizačních jednotek od základních (první vrstva rozsahu převodu) složek rozsahu převodu (konflikty týkající se oddělitelnosti), a to buď proto, že je nelze snadno nahradit, protože by mohly představovat dodatečná a nepřiměřená rizika, nebo proto, že jejich oddělení by nebylo optimální s ohledem na cíle řešení krize. Proces identifikace potenciálního konfliktu oddělitelnosti by měl zohlednit prvky stanovené v odstavcích 37 až 49 těchto obecných pokynů a měl by co nejvíce využívat plánování ozdravných postupů. Výsledek by se měl promítnout do vymezení rozsahu převodu v plánu řešení krize a do posouzení proveditelnosti strategie řešení krize. V závislosti na rozsahu propojení a na různých scénářích řešení krize může být posuzování propojení rozděleno do několika etap.

Finanční propojení

37. V souladu s odstavcem 100 obecných pokynů ke způsobilosti k řešení krize by instituce měly orgánům příslušným k řešení krize poskytnout identifikaci propojení chráněných články 76 až 80 směrnice 2014/59/EU.

38. Aby se i) předešlo zbytečným finančním narušením a zajistila se spolehlivost finančních služeb poskytovaných rozsahem převodu nebo ii) omezila nestabilita financování činností, které mají pokračovat (včetně činností v rámci nástroje oddělení aktiv pro původní subjekt), měl by být základní rozsah převodu, je-li to možné a s výhradou odstavce 41 těchto obecných pokynů, převeden se souvisejícími finančními závazky a ochranou. Proto by instituce, které mají ve svých plánech řešení krize zahrnuty strategie převodu, měly při plánování řešení krize:

- identifikovat finanční vazby mezi podrozvahovými a rozvahovými expozicemi a závazky a zejména záruky (včetně případných odkazů na: šíři⁸; dobu trvání; práva na předčasné ukončení; změnu kontroly nebo doložky o křížovém selhání; nebo použitelné právní předpisy) poskytnuté a přijaté s rozlišením externích záruk a vnitroskupinových záruk.

⁷ Funkční procesy lze definovat jako každodenní činnosti podporující linie podnikání.

⁸ Jako například doporučující dopis.

Vnitroskupinové záruky⁹ by měly být zvláště posuzovány, aby bylo možné vyhodnotit, zda by měly být převedeny nebo zrušeny, aniž by způsobily nežádoucí zmatek,

- identifikovat stávající zajištění, které ještě nejsou zahrnuty do výše uvedených ochranných opatření,
- identifikovat organizační jednotky, které jsou odpovědné za poskytování finančních prostředků, a jejich smluvní propojení s ostatními jednotkami s přihlédnutím k příjmům a výdajům peněžních prostředků a vyrovnávací kapacitě,
- v případě potřeby vypracovat ujednání zajišťující zachování stávajících dohod při řešení krize a po něm, kontinuitu vzájemně navazujících transakcí oddělených jednotek, přístup oddělených jednotek k měnám.

Právní propojení

39. Za účelem podpory orgánů příslušných k řešení krize by instituce měly určit právní propojení mezi základním rozsahem převodu a zbytkem instituce, mimo jiné včetně následujících prvků:

- a. Na úrovni mezi subjekty: i) vlastnické nástroje mezi subjekty; ii) daňové vazby; iii) v příslušných případech závazky vůči ostatním členům družstva; iv) právní vztah mezi subjekty a případnými mechanismy solidarity nebo institucionálními systémy ochrany; v) příslušné smlouvy s doložkami o vyloučení, jako jsou společné podniky nebo jiná partnerství, například s pojišťovnami.
- b. Na úrovni organizačních jednotek: právní propojení v důsledku existujících závazků k poskytování služeb na základě dohod o úrovni služeb nebo bez nich, zaměstnanecké smlouvy a kolektivní smlouvy¹⁰, a smluvní ustanovení spojená s aktivy a pasivy jednotlivých jednotek.

40. Instituce by měly určit potenciální konflikty oddělitelnosti související s výše uvedenými prvky a poskytnout orgánům příslušným k řešení krize veškeré potřebné informace k objasnění těchto prvků:

- i) potenciální důsledky definice rozsahu převodu na vlastnickou strukturu instituce a na nezávislost nabyvatele;
- ii) zda by druhá vrstva rozsahu převodu mohla být strukturována tak, aby nevedla ke zbytečným ztrátám z daňových důvodů;
- iii) zda by dohody o spolupráci měly pokračovat a zda by mohly být přínosem pro rozsah převodu;

⁹ Vnitroskupinové záruky je třeba v kontextu těchto obecných pokynů chápat obecně jako mechanismy převodu ztrát.

¹⁰ Podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23/ES o převodech podniků a čl. 34 odst. 4 směrnice 2014/59/EU se automatická převodnost zaměstnaneckých smluv nemusí uplatnit při převodu s využitím některého z nástrojů překlennovací instituce, převodu činnosti nebo oddělení aktiv.

iv) zda členství v institucionálním systému ochrany, sdružení nebo podobných solidárních ujednáních může nadále trvat pro rozsah převodu a případné související povinnosti spojené s rozsahem převodu, případně také posouzení, zda výjimky pro institucionální systém ochrany či sdružení (jako jsou ty, které předpokládá čl. 113 odst. 7 a čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013) trvají nebo jsou v rámci řešení krize ukončeny a jaké by byly důsledky;

v) zda a do jaké míry potenciální rizika soudních sporů (včetně rizik soudních sporů vyplývajících ze samotné akce k řešení krize pod vedením orgánů příslušných k řešení krize) zatěžují rozsah převodu.

41. Orgány příslušné k řešení krize by měly posoudit, do jaké míry by bylo možné využít pravomoci podle čl. 64 odst. 1 směrnice 2014/59/EU ke změně nebo zrušení smluv, aby bylo možné lépe vymezit druhou vrstvu rozsahu převodu a odstranit zbytečná propojení.

Provozní propojení

42. Kromě přiřazení ekvivalentů plného pracovního úvazku ke složkám rozsahu převodu (viz odstavce 35 těchto obecných pokynů) by instituce měly poskytnout informace o odborných znalostech potřebných pro výkon činností zahrnutých do rozsahu převodu. V konečném důsledku je to právě pochopení odborných znalostí, které se promítne do posouzení zastupitelnosti zaměstnanců a zmírnění konfliktů oddělitelnosti.

Obchodní propojení

43. Instituce by měly určit vzájemná obchodní propojení, jako je jakékoli propojení mezi organizačními jednotkami, kdy je linie podnikání provozována prostřednictvím více organizačních jednotek nebo jejíž výnosy jsou dány činnostmi vykonávanými různými organizačními jednotkami, včetně synergií nebo zákazníků soustředěných na více činností.

44. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit metodiku vymezení rozsahu převodu s ohledem na vzájemné propojení obchodních činností, aby i) rozsah, který má být převeden na společnost pro správu aktiv, neměl negativní vliv na franšizu obchodní činnosti (včetně kritických funkcí a hlavních linií podnikání), která zůstává v instituci, jejíž krize se řeší, a která má pokračovat, ii) nebo aby ponechání částí rozsahu převodu v instituci, jejíž krize se řeší, nebylo na újmu franšize obchodní činnosti (včetně kritických funkcí a hlavních linií podnikání) převedené na potenciální(ho) nabyvatele nebo překlenovací instituci.

4.3 Posouzení přeshraničních aspektů

45. Instituce by měly na požádání informovat orgány příslušné k řešení krize o rozhodném právu a vnitrostátních specifikách aktiv, položek, podniků a subjektů, které spadají do rozsahu převodu.

46. Instituce by měly označit položky, které spadají do rozsahu převodu nebo na žádost, které lze převést pouze v rámci téhož členského státu, a určit možná řešení.

47. V zájmu dodržení článku 67 směrnice 2014/59/EU a článku 30 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 by orgány příslušné k řešení krize měly ve fázi plánování řešení krize projednat s orgány třetích zemí možnost výkonu pravomocí k převodu položek, které se řídí právem třetí země. Na základě výsledku diskuse bude muset orgán příslušný k řešení krize posoudit, zda jsou následující možnosti proveditelné:
- i) orgán třetí země uzná převodní pravomoci orgánu příslušného k řešení krize;
 - ii) orgán třetí země neuzná pravomoci orgánu příslušného k řešení krize k převodu, ale nebude mít námitky proti převodu potvrzenému subjektem, jehož krize se řeší;
 - iii) převod bude možný až po vynaložení značných nákladů a času na řešení krize.
48. S cílem podpořit orgány příslušné k řešení krize při posuzování podle předchozího odstavce by instituce měly na základě právních charakteristik prvků rozsahu převodu analyzovat a informovat orgány příslušné k řešení krize o proveditelnosti/důvěryhodnosti následujících prvků:
- potvrzující dohoda podepsaná institucí, jejíž krize se řeší, o uznání převodu na nabyvatele (kupujícího, překlenovací instituci nebo společnost pro správu aktiv), která potvrzuje převod za podmínek stanovených orgánem příslušným k řešení krize (v souladu s čl. 67 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU),
 - ustanovení o odolnosti při řešení krize ve smlouvách, která by uznávala a informovala protistranu o tom, že smlouva může podléhat výkonu pravomocí k řešení krize (v souladu s čl. 67 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU),
 - převod položek, které se řídí právem třetí země, na *ad hoc* subjekt (např. účelovou společnost) podle vnitrostátního rozhodného práva a převod nástrojů účasti na subjektu jako součást rozsahu převodu.
49. Instituce by měly upozornit orgány na všechny případy, kdy právo třetí země ukládá uvedeným institucím povinnost podporovat dceřinou společnost, podle kterého budou muset být do rozsahu převodu zahrnuty položky třetí země.

5. Provozní převod

50. Definování rozsahu převodu je pouze jedním z kroků použití nástroje převodu. Příprava na provozní převod by měla být klíčovým prvkem posouzení způsobilosti k řešení krize u strategií převodů. V tomto ohledu by orgány příslušné k řešení krize a instituce měly mít zavedena opatření, aby se připravily na prodej rozsahu převodu, jak je definován v oddíle 4, a v tomto duchu:
- a. Orgány příslušné k řešení krize by měly vypracovat proces prodeje (oddíl 5.1.1) na podporu převodu činnosti a prozkoumat další přípravná opatření (oddíl 5.1.2) na podporu provádění nástrojů převodu.
 - b. Instituce i orgány příslušné k řešení krize by měly vyvinout schopnosti řešit konflikty oddělitelnosti zjištěné podle oddílu 4.2 a včas provést převod (oddíl 5.2).
 - c. Instituce by měly zavést procesy pro řešení provozních důsledků převodu a měly by orgánům příslušným k řešení krize prokázat, jak jsou tyto procesy spolehlivé (oddíl 5.3).
51. Pokud jsou nástroj oddělení aktiv a překlenovací instituce nástroji k řešení krize předpokládanými ve strategii řešení krize, orgány příslušné k řešení krize by měly mít zavedeny postupy pro zřízení společnosti pro správu aktiv podle článku 42 směrnice 2014/59/EU a překlenovací instituce podle článku 41 směrnice 2014/59/EU v přiměřené lhůtě.

5.1 Příprava prodeje

5.1.1 Příprava procesu prodeje

52. Orgány příslušné k řešení krize by měly v plánech řešení krize nebo v jakékoli podpůrné dokumentaci stanovit, jak mohou hladce a co nejtransparentněji provést proces prodeje uvedený v odstavci 50.a.
53. Aby se zajistila proveditelnost/důvěryhodnost převodu činnosti jako nástroje k řešení krize, měl by orgán příslušný k řešení krize s podporou institucí předem definovat seznam kritérií, jejichž splnění lze od potenciálních nabyvatelů očekávat na základě charakteristik rozsahu převodu a vzhledem k charakteristikám stávajících účastníků trhu, jakož i vnějších faktorů (jako jsou regulační hlediska týkající se koncentrace trhu, potřeby licencí a povolení, a případných překážek vstupu na trh). Orgány pro řešení krize by měly mít možnost využívat informace, které jsou k dispozici orgánům dohledu a v plánech ozdravných postupů.
54. Ačkoli strategie prodeje bude záviset na vymezení rozsahu převodu (v závislosti na instituci a situaci), orgány příslušné k řešení krize by měly vypracovat proces prodeje, který zohlední alespoň následující prvky:

- časový plán procesu prodeje: harmonogram s milníky a výsledky,
 - vymezení operativních dílčích procesů s jasným rozdělením úkolů mezi různé týmy a odborníky zahrnující orgány příslušné k řešení krize, instituce, další příslušné orgány a všechny relevantní subjekty v souladu s odstavci 56 a 57,
 - složení a role týmů a orgánů,
 - dokumentace podporující prodejní rámec a uvedení na trh (mimo jiné *term sheet*, NDA a další právní dokumenty, šablony dostupné zájemcům, hodnotící listy nabídek, seznam kritérií, zadávací dokumentace a pověření pro externí poradce a šablony pro komunikaci s médii),
 - důvěrné komunikační kanály, komunikační plány a informace, údaje a zprávy.
55. Při vymezování časového plánu v souladu s čl. 10 odst. 7 písm. d) a j) směrnice 2014/59/EU by orgány příslušné k řešení krize měly zvážit různé milníky relevantní pro převody, a to zejména referenční datum plánování řešení krize¹¹, datum ocenění¹², den zahájení řešení krize¹³ a datum převodu.
56. Orgány příslušné k řešení krize by měly určit schválení nebo souhlasy, na které by se nevztahovaly výjimky uvedené v čl. 63 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, a zajistit, aby byly v rámci procesu prodeje adresovány. Ty mohou zahrnovat schválení Evropské komise týkající se spojení evropského rozměru v souladu s nařízením Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (tzv. EUMR)¹⁴. Orgány příslušné k řešení krize by měly zvážit interakce s tržními orgány a dalšími orgány, u nichž se očekává, že do procesu prodeje zasáhnou. Uvedené interakce s ostatními orgány by měly probíhat včas a neměly by způsobit, že časový plán prodeje bude z hlediska způsobilosti k řešení krize nevhodný.
57. V případě přeshraničních skupin, přeshraničního rozsahu převodu nebo přeshraničních transakcí by orgány příslušné k řešení krize měly podle potřeby projednat svůj rámec prodeje s ostatními orgány příslušnými k řešení krize a dalšími příslušnými orgány, aby se dohodly na rozdělení úkolů, výměně informací a časovém harmonogramu, pravidelně aktualizovaly rámec prodeje a zajistily existenci důvěrných komunikačních linek. Diskuse mohou probíhat například v rámci kolegií k řešení krizí, pokud existují, nebo v rámci skupin krizového řízení, pokud existují (v případě globální systémově významné instituce), případně na *ad hoc* a méně formálních základech.

¹¹ Podle článku 5 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1624 ze dne 23. října 2018, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o postupy, standardní formuláře a vzory k poskytování informací pro účely plánů řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, a zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1066 (Úř. věst. L 277, 7.11.2018, s. 1).

¹² Jak je uvedeno v příručce orgánu EBA o oceňování pro účely řešení krizí (příručka orgánu EBA o oceňování).

¹³ Jak je definován v čl. 1 písm. j) nařízení Komise v přenesené pravomoci 2018/345.

¹⁴ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L-024, 29.1.2004, s. 0001).

58. Orgány příslušné k řešení krize by měly zajistit, aby jejich proces prodeje byl použitelný alespoň ve dvou scénářích: prodej po uvedení na trh podle článku 39 směrnice 2014/59/EU (který lze kvalifikovat jako „strategický převod činnosti“) a prodej bez splnění požadavku na uvedení na trh podle čl. 39 odst. 3 směrnice 2014/59/EU (který lze kvalifikovat jako „zrychlený převod činnosti“).
59. Orgán příslušný k řešení krize by měl být připraven provést co nejdříve, nejpozději však do prohlášení o tom, že instituce selhává, nebo že je její selhání pravděpodobné, posouzení proveditelnosti uvedení na trh v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k účinnosti nástroje převodu činnosti¹⁵.
60. Proces prodeje by měl zajistit hladké provedení zrychleného převodu činnosti během víkendu řešení krize. Za tímto účelem by měl mít orgán příslušný k řešení krize možnost aktualizovat (například prováděním činností v oblasti sledování trhu; stávajícím přístupem k aktuálním relevantním tržním údajům nebo stávajícími postupy, aby si mohl vyžádat odbornou pomoc v této věci) v souladu s tržními podmínkami a rozsahem převodu ke dni, kdy je instituce v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, seznam kritérií, která mají potenciální nabyvatelé splňovat, a předem definovaný seznam potenciálních nabyvatelů na základě odstavce 19 těchto obecných pokynů. Orgán příslušný k řešení krize by měl co nejdříve posoudit možné důsledky zrychleného převodu činnosti s ohledem na pravidla státní podpory a zajistit provedení zrychleného převodu, které tyto důsledky minimalizuje¹⁶.
61. V případě strategického převodu činnosti by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost aktualizovat seznam kritérií, která musí potenciální nabyvatelé splňovat, na základě oddílu 4.1 a odstavce 19 těchto obecných pokynů. Proces prodeje by měl zaručit hladký průběh strategického převodu činnosti, který zajistí otevřené, transparentní a nediskriminační uvedení na trh (požadavky na uvedení na trh), jehož cílem je maximalizovat cenu prodeje a identifikovat případné střety zájmů. Uvedená kritéria by měla zahrnovat řadu ukazatelů týkajících se finanční, právní a provozní síly potenciálních nabyvatelů, které by měly být ve vztahu k rozsahu převodu a neměly by být určeny ke zvýhodnění potenciálních nabyvatelů určených předem. Orgán příslušný k řešení krize si může vyžádat plány, v nichž potenciální kupující stanoví proces integrace rozsahu převodu a zdůrazní požadované schopnosti.
62. Orgány příslušné k řešení krize by se měly připravit na vyžádání externí pomoci (včetně konzultantů, právních poradců nebo auditorů) v rámci procesu prodeje nebo na pověření procesem uvádění na trh. Odpovědnost, která připadá orgánu příslušnému k řešení krize, by neměla být delegována a orgán příslušný k řešení krize by měl zavést proces výběru a jmenování externích konzultantů na základě předem stanovených kritérií v rámci vymezeného mandátu, kontrolovat je a přezkoumávat jejich vstupy, zajistit neexistenci střetu zájmů a dodržování důvěrnosti. Pověření by mělo mimo jiné jasně definovat cíle a výstupy, očekávané odborné znalosti a zdroje, časový harmonogram nebo poplatky.

¹⁵ Obecné pokyny orgánu EBA k faktickým okolnostem, jež představují podstatné ohrožení, a k aspektům týkajícím se účinnosti nástroje převodu činnosti podle čl. 39 odst. 4 směrnice 2014/59/EU (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ V souladu finalizovanou EBA Q&A 2015_2339.

5.1.2 Vnitřní segregace

63. Posouzení způsobilosti k řešení krize podle oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU má být založeno na posouzení právní a podnikové struktury instituce (bod 2 uvedeného oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU), složitosti této struktury a obtížnosti sladění linií podnikání se subjekty skupiny (bod 16 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU) a slučitelnosti této struktury se zvoleným nástrojem či nástroji k řešení krizí (bod 21 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU). Orgány příslušné k řešení krize by proto měly zvážit, jak se nejlépe připravit na použití nástroje oddělení aktiv vzhledem k tomu, že mnoho složek rozsahu převodu nemusí být v rámci jednoho právního subjektu nebo jedné linie podnikání, a měly by v případě potřeby a aniž jsou dotčeny pravomoci podle článku 17 směrnice 2014/59/EU, podporovat oddělení portfolií tím, že:
- a. požádají instituce, aby měly příručky (viz odstavec 75), které stanoví, jak by mohly oddělit problémová aktiva¹⁷ v rámci jedné linie podnikání nebo jednoho právního subjektu, pokud se ve strategii řešení krize uvažuje o nástroji oddělení aktiv a pokud jsou portfolia způsobilá pro oddělení aktiv rozptýlena po celé skupině;
 - b. posoudí, jak by možnosti restrukturalizace linií podnikání podle bodu 14 oddílu A přílohy směrnice 2014/59/EU mohly podpořit oddělení problémových aktiv od zbytku skupiny.
64. Pokud jsou instituce požádány, aby prokázaly, jakým způsobem mohou oddělit problémová aktiva, měly by zdůraznit, jakým způsobem jejich opatření:
- usnadní diagnostiku, jak je uvedeno v obecných pokynech orgánu EBA k testům, přezkumům nebo cvičením, které mohou vést k podpůrným opatřením¹⁸, protože většina problémových aktiv by byla soustředěna v jednom specializovaném obchodním útvaru,
 - umožní řádnou identifikaci smluvních překážek, právních požadavků spojených s problémovými aktivy a dalších druhů překážek převodu,
 - umožní snadnější ocenění problémových aktiv (a následně i neproblémových linií podnikání, které podporují volbu doplňkového nástroje k řešení krize),
 - vytvoří vysokou úroveň odborných znalostí v rámci obchodní jednotky pro řešení problémových aktiv,
 - povedou k vytvoření specializovaného souboru údajů o zajištění a správných otázkách souvisejících s problémovými aktivy,
 - zdůrazní konkrétní služby požadované pro tyto položky a začnou provádět opatření pro jejich správu,

¹⁷ Problémovými aktivy se pro účely těchto obecných pokynů rozumí znehodnocená nebo nevýkonná aktiva, jak je uvedeno v 59. bodě odůvodnění směrnice 2014/59/EU.

¹⁸ Obecné pokyny orgánu EBA k druhům testů, přezkumů nebo výkonů, které mohou vést k podpůrným opatřením podle čl. 32 odst. 4 písm. d) bodu iii) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank (EBA/GL/2014/09).

- povedou k oddělení potřebných zdrojů (včetně finančních nebo personálních), které by pak mohly být snadněji převedeny v okamžiku řešení krize, zejména s pomocí správních opatření.

65. V příslušných případech by instituce měly rovněž prokázat svou schopnost vytvářet právnické osoby v souladu s odstavcem 48 těchto obecných pokynů.

5.2 Opatření k zajištění hladkého oddělení

5.2.1 Právní aspekty

66. V souladu s čl. 67 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU by instituce měly v příslušných případech posoudit, do jaké míry se na smlouvu, která se řídí právem třetí země, účinně použije právo členského státu EU a účinné uplatnění pravomocí k řešení krizi¹⁹.
67. Instituce by měly posoudit, do jaké míry lze změnit smluvní prvky, aby se vyhnuly oznamování a schvalování, které již nejsou vyňaty podle směrnice 2014/59/EU.
68. Instituce by měly podporovat orgány příslušné k řešení krize při identifikaci jakékoli změny stanov nebo právní formy, kterou převod vymezeného rozsahu převodu vyvolá, protože subjekt nemusí být podle své stávající právní formy převoditelný na nabyvatele s jinou právní formou nebo mohou existovat rozporná ustanovení stanov. Plán řešení krize by měl stanovit postup a požadovaná opatření k včasnému řešení těchto problémů.

5.2.2 Finanční aspekty

69. Pokud kontinuita rozsahu převodu vyžaduje přístup k měnám nebo kontinuitu zpětných transakcí, jak je zdůrazněno v posouzení uvedeném v odstavci 69 obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti řešení krize, měly by instituce zajistit, aby byla zavedena opatření k zajištění této kontinuity v souladu s očekáváním orgánu příslušného k řešení krize. Například by mohly být předem vypracovány smlouvy o korespondenčním bankovníctví, aby bylo zajištěno, že rozsah převodu bude v případě potřeby nadále obsluhován v potřebných měnách. Stávající dohody by měly být převoditelné i podle směrnice 2014/59/EU.
70. Instituce by měly podporovat orgány příslušné k řešení krize při určování úlohy mechanismů solidarity (instituce s ústředním orgánem) nebo jakéhokoli stávajícího institucionálního systému ochrany při provádění nástroje převodu a při zajišťování rychlého oddělení a způsobilosti k řešení krize.

¹⁹ Očekává se, že smlouvy třetích zemí, na jejichž základě dochází k právnímu převodu příslušných aktiv, práv a/nebo závazků, již budou výslovně obsahovat prvky odolné při řešení krize a budou uznávat a informovat protistranu o tom, že smlouva může podléhat výkonu pravomocí k řešení krize za účelem pozastavení nebo omezení práv nebo povinností („pravomocí k pozastavení“) podle směrnice 2014/59/EU.

5.2.3 Provozní aspekty

71. V případě částečného převodu buď na různé nabyvatele (jako je společnost pro správu aktiv nebo překlenovací instituce), nebo na nabyvatele, ale bez likvidace instituce, která je předmětem řešení krize (například při kombinaci nástroje bail-in a nástroje oddělení aktiv), by pravomoc stanovená v čl. 64 odst. 1 písm. d) směrnice 2014/59/EU nemusela stačit k zachování všech přístupů ke službám. Instituce by proto měly informovat orgány příslušné k řešení krize o možnosti zahrnout do smlouvy s poskytovatelem služeb trojstranné doložky o přístupu.
72. *[Společnost se sdílenými službami]* Orgány příslušné k řešení krize by měly posoudit, zda stávající model poskytování služeb ovlivňuje oddělitelnost rozsahu převodu, a zvážit prosazení opatření stanovených v odstavci 34 obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize.
73. *[Pohotovostní plány infrastruktury finančního trhu]* Kromě pokynů uvedených v oddíle 4.1.2 (a zejména v odstavci 50) obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize by instituce měly:
- posoudit, jak budou požadované přístupy k infrastrukturám finančního trhu převedeny na subjekt, jehož účelem je zachování kontinuity kritické funkce/hlavní linie podnikání, a/nebo jak lze zřídit nepřímý přístup. Pokud se instituce, jejíž krize se řeší, stane subjektem v likvidaci (po uplatnění nástroje převodu podle čl. 37 odst. 6 směrnice 2014/59/EU) nebo v případě společnosti pro správu aktiv, může být přístup k infrastruktuře finančního trhu omezen. Proto by měl být umožněn nepřímý přístup prostřednictvím pokračujícího subjektu a za tímto účelem by měla být přijata opatření, včetně toho, že pokračující subjekt by si měl ponechat identifikační kód podniku, konektivitu a komunikační služby instituce v režimu řešení krize,
 - posoudit stávající mechanismy přechodu, zrychlené postupy podávání žádostí o přístup k infrastruktuře finančního trhu nebo možnosti udělování plných mocí s cílem zachovat kontinuitu přístupu k infrastruktuře finančního trhu pro rozsah převodu,
 - na žádost orgánů příslušných k řešení krize posoudit dopad převodu na služby poskytované institucí infrastruktuře finančního trhu a/nebo jiným stranám.

5.3 Provádění vedlejších procesů

74. Prodej rozsahu převodu bude kromě přípravy procesu prodeje vyžadovat další opatření a/nebo vyvolá vedlejší účinky, které by měly být řízeny a na které by se měl orgán příslušný k řešení krize připravit, aby zajistil hladký převod jak ze strany instituce, tak ze strany orgánu příslušného k řešení krize.

Specifické aspekty pro instituci týkající se provádění převodu

75. Instituce by měly vypracovat interní postupy a přípravná opatření, aby bylo provedení převodu důvěryhodné a proveditelné. Uvedené procesy by měly zahrnovat řídicí opatření včetně

jasného určení odpovědností, způsobu podávání zpráv a rolí výborů, jakož i vymezení procesních a validačních kroků, nastavení komunikace a popis příslušného řídicího informačního systému, který řídí procesy a další informace potřebné od třetích stran. Uvedené procesy by měly být na žádost orgánů příslušných k řešení krize sestaveny do specializovaných souborů postupů a měly by být podrobeny cvičným zkouškám, aby se zajistilo, že procesy jsou funkční. Níže uvedené prvky by měly být začleněny do seznamu procesů, které mají být zahrnuty.

76. *[Úprava rozvahy]* Převod bude kombinován s uplatněním odpisu a konverze kapitálových nástrojů a může být kombinován s nástrojem bail-in. Převod činnosti vyžaduje, aby byl podnik obchodovatelný. Instituce by měly vypracovat postupy pro provádění účetních úprav, a sice včasné uznání ztrát před převodem, aby nedošlo k jejich přenesení na pokračující subjekt.
77. V případě, že instituce, které jsou předmětem řešení krize, budou pokračovat v řešení krize, měly by být schopny podpořit sestavení rozvahy po ukončení řešení krize, která bude brát v potaz odúčtování rozsahu převodu a o jeho výnosech v předem dohodnutých účetních standardech. Nepožaduje se, aby tyto rozvahy byly ve fázi před řešením krize trvale aktualizovány, ale instituce by měly prokázat, že jsou schopny rychle poskytnout orgánům příslušným k řešení krize rozvahy po řešení krize odpovídající rozsahu převodu, který orgány příslušné k řešení krize s pomocí institucí určí.
78. *[Právní přezkum]* Instituce by měly provést právní přezkum smluv, které se vztahují k rozsahu převodu a podporují posouzení uvedené v odstavci 40. Právní přezkum smluv by měl zdůraznit:
- smluvní doložky, které představují pro převod výzvy a které orgán příslušný k řešení krize může nebo nemůže změnit podle článku 64 směrnice 2014/59/EU, a které právně ukládají povinnost (včetně konkrétního sdělení klientům nebo orgánům, schválení nebo požadavků na registraci) v případě převodu nebo za účelem převodu,
 - stávající vícenásobné zástavy (když klient dal do zástavy stejný kolaterál pro různé smlouvy),
 - platné zvláštní vnitrostátní předpisy, jako je regulace krytých dluhopisů, které by mohly stanovit určité podmínky pro převod (viz oddíl 4.3 těchto obecných pokynů),
 - stávající soudní spory a smluvní ustanovení, která by mohla vést ke vzniku soudních sporů při nebo po řešení krize.
79. *[Zavedení rozsahu převodu]* Instituce by měly vypracovat postup pro zavedení metodiky vymezení rozsahu převodu definované orgánem příslušným k řešení krize, určit a zavést jeho správní a právní povinnosti (jako je například registrace).
80. *[Identifikace daňových dopadů]* Instituce by měla určit a odhadnout všechny daňové dopady převodu a informovat o nich orgán příslušný k řešení krize. Převod podílu nebo majetku může vést k daňovým problémům.

81. *[Kontinuita služeb]* Instituce by měly do svých plánů převodu zahrnout přechodové plány, které mimo jiné stanoví postupy pro vypracování přechodných dohod o službách nebo dohod o úrovni služeb na vyžádání podle odstavce 22 obecných pokynů orgánu EBA ke způsobilosti k řešení krize s cílem zavést opatření pro zajištění kontinuity služeb infrastruktury finančního trhu a přechodná opatření, která se použijí na původní subjekt v souladu s očekáváním orgánů příslušných k řešení krize.
82. *[Obchodní plán]* Instituce by měly včas vypracovat a předložit obchodní plány nebo obdobné plány, pokud je orgány příslušné k řešení krize vyžadují. V případě převodu činnosti ve formě *share deal* bude uvedení rozsahu převodu na trh pravděpodobně vyžadovat kromě široké škály údajů také obchodní plán. Očekávání týkající se obsahu uvedeného obchodního plánu by měla být definována společně s orgánem příslušným k řešení krize.

Specifické aspekty související s prováděním převodu pro daný orgán

83. Orgány příslušné k řešení krize by měly definovat postupy, aby bylo možné převod v rámci řešení krize hladce provést, a zejména:
- způsoby a rozhodovací proces pro využití pravomocí podle článků 63 a 64 směrnice 2014/59/EU,
 - provádění úprav v rozsahu převodu, zejména po závěrečné zprávě o ocenění, aby se zajistily případné převody zpět na instituci v režimu řešení krize,
 - jakékoli další povinnosti specifické pro danou zemi.

5.4 Schopnosti řídicího informačního systému

84. Instituce by měly být schopny předkládat orgánům příslušným k řešení krize včasné a přesné informace, aby mohly přijímat informovaná rozhodnutí před řešením krize, v jeho průběhu i po něm. Instituce by měly mít odpovídající řídicí informační systémy a technologické infrastruktury, aby mohly včas provádět strategii řešení krize v souladu s článkem 11 směrnice 2014/59/EU.
85. V souladu se zásadou proporcionality a na podporu procesů uvedených v odstavci 75 těchto obecných pokynů by instituce měly být schopny na žádost orgánů příslušných k řešení krize poskytnout podrobné informace týkající se složek rozsahu převodu a aktualizovat údaje požadované pro převod; časový rozdíl mezi datem uzávěrky informací a datem řešení krize by měl být co nejmenší. Úroveň granularity by měla umožnit ocenit převáděné položky odděleně od zbývajících položek a umožnit orgánu příslušnému k řešení krize rozhodnout o specifikách oddělení a převodu a identifikovat převáděné položky v souladu s tím, co je nezbytné pro vnitrostátní prováděcí akt.

Informace k identifikaci základního rozsahu převodu

86. Instituce by měly podpořit identifikaci rozsahu převodu informacemi na úrovni jednotlivých položek (závazků, aktiv a práv), včetně:
- přiřazení kritických funkcí a hlavních linií podnikání ke každé položce,
 - klasifikace položek (např. typ aktiv/pasiv, informace o protistraně a typ zajištění),
 - ukazatelů kvality aktiv a rizika (např. klasifikace PL/NPL, informace o rizikově vážených aktivech a zajištění, vysoce kvalitní likvidní aktiva),
 - právních aspektů (včetně rozhodného práva a uznání pravomocí k převodu podle směrnice 2014/59/EU a případných smluvních překážek převoditelnosti příslušného nástroje),
 - účetních informací (např. účetní hodnota, podrozvahová hodnota a výše rezervy na ztráty z úvěrů) v příslušných případech.
87. Orgány příslušné k řešení krize by měly vypracovat očekávání, pokud jde o údaje týkající se převodu, a nástroje převodu, které by doplnily předchozí odstavec v souladu se zásadou proporcionality prosazovanou směrnicí 2014/59/EU.
88. V případě použití nástroje oddělení aktiv by instituce měly vyvinout schopnosti k provedení diagnostického cvičení, jak je definuje orgán příslušný k řešení krize, v souladu se zásadami stanovenými v obecných pokynech orgánu EBA k testům, přezkumům nebo cvičením, které mohou vést k podpůrným opatřením²⁰.

Údaje pro posouzení propojení

89. Instituce by v souladu s oddílem 4.2 těchto pokynů měly být rovněž schopny určit:
- vzájemná propojení zajištěná články 76 až 80 směrnice 2014/59/EU – včetně: přiřazení dohod o započtení a kompenzaci a přiřazení zajištěných závazků a odpovídajících kolaterálů,
 - vzájemná propojení, která nejsou výslovně chráněna směrnicí 2014/59/EU – jako například: přiřazení zařízení k identifikačním číslům smluv za účelem identifikace položek v rámci téže smlouvy a propojení mezi různými právními subjekty, jako je např. doporučující dopis,
 - ekonomické a obchodní vazby – například: informace o zajišťovacích a zákaznických vztazích,
 - rizika soudních sporů.

²⁰ EBA/GL/2014/09.

Konkrétní pokyny týkající se nástroje převodu činnosti

90. V příručkách pro převody by instituce měly vysvětlit, jak mohou rychle zřídit virtuální datový prostor obsahující dostatek informací k provedení hloubkové kontroly (*due diligence*) rozsahu převodu ze strany kupujícího a splnění očekávání orgánu příslušného k řešení krize v rámci procesu prodeje.
91. Instituce mají vypracovat opatření na podporu vypracování obchodních plánů, které je případně třeba rozdělit na plán pro převedené portfolio a plán pro portfolio, které zůstává v původní instituci.

Řídicí informační systém pro zajištění kontinuity provozu

92. Instituce by měly prokázat, jak lze oddělení podporující provozní provedení převodu rychle zavést do systémů banky a zajistit kontinuitu schopností řídicího informačního systému pro původní subjekt i přijímající subjekt (jako je například oddělení účetních záznamů), pokud to předpokládá strategie řešení krize a v souladu s odstavcem 81 těchto obecných pokynů²¹.

Další možnosti řídicího informačního systému

93. Řídicí informační systém by měl být dostatečně flexibilní, aby umožňoval úpravy převedeného rozsahu po vyřešení krize (opakované převody). Takové úpravy by se například musely plynule promítnout do manažerských účtů.

²¹ Stejně jako bod 11 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU.